

OBSAH

Předmluva	3
I. díl. Všeobecná část	5
1. Problém náboženské svobody a parity	5
A. Povšechné úvahy; nástin vývoje náboženské svobody	5
Poměr státu k náboženství, 5. — Svoboda svědomí, 6. — Svoboda náboženská, 6. — Svoboda víry, 7. — Svoboda vyznání, 7. — Svoboda kultu, 7—8. — Náboženská svoboda sdružovací, 7—8. — Náboženská společnost, 8—9. — Různá východiska při státní úpravě ochrany náboženské svobody, 9. — Hledisko zájmu vyznání (náboženských společností). Státní náboženství, 10. — Tolerance, 10. — Hledisko individualistické, rovnoprávnost vyznání, 11.	
B. Problém parity	11
Pojem, 11. — Parita po míru westfalském, 11. — Parita „církví“ po roce 1806, 12. — Rok 1848, 13. — Ideál křesťanského státu, 13—14. Parita jako „pojem církevně-politický“, spor o její dosah, 15—16. — Parita jako „pojem státoprávní“ a „církevně-právní“, 16—17. — Kritika doktriny o paritě, 17—19.	
C. Meze náboženské svobody de lege ferenda	20
Meze se stanoviska právního, 20. — Stanovisko politické de lege ferenda, 20—21.	
2. Právní postavení náboženských společností	21
A. Úvahy všeobecné	21
Jednota právního řádu a suverenita státu, 21—23. — Možnost koordinace státu a náboženské společnosti 23—24. — Superordinace státu, 24. — Náboženská společnost jako právnická osoba, 24—25. — Jako korporace, 25. — Jako svaz, 26.	
B. Samospráva náboženských společností	26
Pojem, 26—27. — Právní důsledky, 27—28. — Orgány, 28—29. — Faktické podmínky samosprávy, 29.	

C. Autonomie náboženských společností	29
Pojem, 29—30. — Právní důsledky, 30—31. — Autonomie náboženské společnosti mimostátně organisované, 31—32.	
D. Odluka státu od církví	33
Právní postavení náboženské společnosti, 33—34.	
II. díl. Uznání náboženských společností podle bývalého práva rakouského	35
1. Postavení náboženských společností za doby tolerance	35
Toleranční patent, 35. — Superiorita náboženství římskokatolického, 35—36. — Tolerované náboženské společnosti, 36—37. — Jejich organisace, 37—38.	
2. Postup rakouského zákonodárství ke zrovnoprávnění náboženských společností	38
Rok 1848, 38—39. — Ústava kroměřížská, 39. — Patent č. 151/1849, 39. — Absolutism proti sektám, 40—41. — Protestantský patent, 41—42. — Mühlfeldův návrh, 42—43. — Ustanovení návrhu o uznání náboženských společností, 43. — Jeho ustanovení o oprávněních náboženských společností, 44. — Ustanovení o dozoru státním, 44—46. — Ustanovení o individuální náboženské svobodě, 46. — Ústava prosincová, 47. — Zákony z r. 1868, 47—48. — Starokatolíci a jejich právní postavení, 48—50. — Pokus o úpravu jejich postavení, 50. — Osnova zákona o uznání náboženských společností, 51—53. — Nový pokus o úpravu poměrů starokatolíků a jeho nezdar, 53—54.	
3. Právní stav podle zákonů z let 1867/74	54
A. Ochrana náboženské svobody individua	54
Ráz předpisů ústavních, 54—55. — Předpisy mezikonfesního zákona o vyznání dětí, 55—57. — Spor o jejich výklad; byla bezkonfesnost dětí možná?, 57—61. — Ostatní předpisy mezikonfesní, 61—62. — Právo manželské, 62—63. — Postavení bezkonfesních, 63. — Zakázané sekty, 63.	
B. Uznání náboženské společnosti	64
a) Obecné podmínky uznání	64
Předpoklady a kompetence k uznání, 64—65. — Právní a mravní nezávadnost předpokladů, 65—67. — Lze uznati jen pozitivní náboženství?, 67.	

b)	Organisační podmínky uznání	68
	, Předpoklady zřízení náboženské obce, 68. — Základní ustanovení o její organizaci, 68. — Právní postavení jejích členů, 69—70. — Vyučování náboženství, 70.	
c)	Otázka zániku uznání náboženské společnosti . . .	70
	Možnost odnětí uznání jako trestu, 70—71. — Zánik uznání zánikem jediné náboženské obce, 71—72.	
C.	Právní postavení uznané náboženské společnosti . .	72
a)	Autonomie náboženské společnosti	72
	„Korporační“ charakter, 72. — Věci „vnitřní“, 72—73. — Normotvorná činnost, 73. — Modality změny ústavy, 74—75. Oprávnění soudní a kázeňské, 75. — Autonomie v úpravě bohoslužby a ve vyučování náboženství, 75—77.	
b)	Státní dozor nad náboženskými společnostmi	77
	Vliv státu na jmenování orgánů, 77. — Dozor státu na působení duchovních, 77—79. — Kdo je „řádným duchovním správcem“, 80. — Trestní sankce, 80.	
c)	Zvláštní oprávnění náboženských společností (ius advocatiae)	80
	Osobní oprávnění duchovních, 80—81. — Postavení jmění náboženských společností, 80—82. — Intervence duchovních při sňatku; vedení matrik, 82—83. — Trestní ochrana, 83.	

III. díl. Uznání náboženských společností podle práva československého 84

A.	Ochrana individuální náboženské svobody	84
	Ráz předpisů ústavních, 84—85. — Jaký jest význam §u 124 Ústavní listiny; jest jím zrušen zákon č. 68/1874?, 85—87. — Mezikonfesní předpisy o vyznání dětí, 88—89. — Právo manželské, 89. — Postavení bezkonfesních, 89. — Zakázané sekty, 89.	
B.	Uznání náboženské společnosti	89
	Změna v podmínkách uznání, 89—90.	
C.	Právní postavení uznané náboženské společnosti . .	90
	Zeslabení autonomie, 90—91. — Zesílení státního dozoru, 91. — Ius advocatiae, 92. — Dotování náboženských společností, 92—93. — Modifikace trestní ochrany, 93—94.	

1). Které náboženské společnosti jsou uznány v historických zemích Československé republiky 94

Různý právní základ uznání, 94. — Církev římskokatolická, 94. — Církev pravoslavná, 94. — Evangelické církve „historické“ (augšpurská a helvetská), 95. — Českobratrská církev evangelická, 95. Německá evangelická církev, 95. — Augšpurská církev evangelická ve východním Slezsku, 95. — Židé, 95—96. — Náboženské společnosti uznané podle zákona č. 68/1874, 96. — Starokatolíci, 96. — Ochranovská církev bratrská („Jednota bratrská“), 96. — Církev Československá, 96—97. — Českoslovenští unitáři, 97. — Islam, 97. — Problém obsoletní náboženské společnosti, 97—98. — Mennonité, 98—99. — Gregoriáni, 99—100. — Lipované, 100.

Závěr 101

Resumé 103